

Personellet, er den virkelig ikke noget værd. Da det nu stillede sig paa den Maade, sagde jeg til mig selv: Der er Omstændigheder, hvor man maa vælge det mindre Onde for det større, og jeg mente derfor, at man hellere maatte opgive en Del. Der tales hele Tiden om Flaaden; men det er ikke alene den, som jeg foreslog Nedsættelser paa den Gang, det angik ogsaa Værftsbygningernes Vedligeholdelse, Bolværkerne og alt saadant noget. Det gjorde jeg kun med overmaade megen — jeg vil ikke kalde det Tvivl, men Betænkelighed. Jeg nærede ingen Tvivl om, at det virkelig ikke kunde nytte at reparere Bolværkerne osv., naar Marinen ingen Maskinister havde til Skibene. Jeg synes ikke, det er saa overordentlig uforstaaeligt. Ja, enten man nu vil kalde det forsvarligt eller ikke, saa kan man dog maaske holde Værftsbygningerne lidt mindre smukt reparerede end før. Folketinget har jo tidligere anket over, at det kostede for meget. Man behøvede maaske heller ikke at forny Bolværkerne lige saa hurtigt, som man før har gjort, og man kan jo ogsaa lade være at anvende videre Summer paa ældre Skibe. Enhver Flaade har jo ligesom vor adskillige ældre Skibe, med Hensyn til hvilke det ikke har saa meget at sige, om man kan faa dem ud eller ikke. Paa denne Maade har jeg ment, og jeg tør sige efter nøje Overvejelse, at kunne spare noget her, naturligvis ikke fordi jeg mener, at det i og for sig skulde være ønskeligt at gøre det, thi det er det paa ingen Maade. Det er Kniberi, det indrømmer jeg, men jeg gentager, at det ikke kan nytte det allerringeste, at Flaadens Materiel er i den dejligste Stand, naar man ingen Besætning har til den. Derfor har jeg foretrukket det mindre Onde for det store, og det er virkelig noget, man tit maa gøre her i Livet. Jeg ser derfor ikke, at det er saa overordentlig mærkværdigt, hvad jeg her har gjort. (Afbrydelse). „Naar man ikke faar noget for det“, siger det ærede Medlem. Det kunde jeg virkelig ikke vide, da jeg forelagde Forslaget i Fjor. Men jeg har heller ikke opgivet Haabet om at faa noget for det. Det er netop Sagen. Jeg har tænkt paa at ville gaa den Vej, som Udvalget selv har anvist mig. I Mangel af at faa hele Søværnsloven igennem, kan man nøjes med at faa en Lov paa de Punkter, hvor det kniber mest, og det er navnlig Maskinkorpset og Søminekorpset, det sidste særlig af den Grund, at Søminerne er et Vaaben, der var i sin Barn-dom i 1880. Kan jeg saa opnaa det, naa,

Herre Gud, saa faar man lade det andet ligge til bedre Tider, og de kunne jo komme, man ved jo aldrig, naar saadanne bedre Tider kunne komme. Det er jo klart nok, at naar man nu kun faar noget bevilget af Søværnsloven, saa kan jo denne eller en anden Regering en anden Gang faa noget mere. Den Udvej staar jo altid aaben, at en anden Regering maaske kunde faa noget mere (M. Madsen: Navnlig en Regering af Venstre!). Ja, muligvis, sandsynligvis, meget rimeligt!

Det var nu altsaa dette, og det er jo egentlig det, der har været mest Tale om, og jeg kommer nu til Ændringsforslagene, og med Hensyn til de fleste af dem kan jeg fatte mig meget kort. Numrene 186—197 i Betænkningen angaar jo udelukkende Understøttelser til Folk fra Værftet eller Enker, og med Hensyn til disse takker jeg det ærede Udvalg, fordi det har tiltraadt dem allesammen, men det er for øvrigt en Tak, som jeg omtrent hvert Aar kan give Udvalget, og det paaskønner jeg meget. Udvalget synes ikke, at dette er nødvendigt, at Skibsintendanterne lære Fransk, det vil dog være en god Ting for dem af kunne tale lidt Fransk, naar de ere i franske Havne og skulle gøre Indkøb, men jeg skal for øvrigt ikke komme nærmere ind paa det.

Med Hensyn til Nyboders Vedligeholdelse kan jeg virkelig ikke forstaa, at Flertallet vil udstemme Beløbet til Gadefejning. Beløbet er kun 3,750 Kr., altsaa et mindre Beløb, men det ønskes overordentlig meget af Beboerne derude, at de kunne slippe for at betale det. Mændene, maa man erindre, kunne ikke udføre det Arbejde, de ere paa Værftet paa den Tid, saaledes at de sædvanlig maa leje Folk dertil, hvad der koster dem $1\frac{1}{2}$ à 2 Kr. om Maaneden efter Facadernes Størrelse. Det er jo ikke nogen stor Sum, men for Folk, der have lidt, er det ærgerlige Penge at skulle ud med $1\frac{1}{2}$ à 2 Kr. hver Maaned. Jeg synes, at Flertallet, som har saa megen Sympati for de smaa i Samfundet, nok kunde unde dem denne lille Sum, og jeg takker derfor ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), fordi han har tiltraadt ikke alene dette Forslag, men flere andre af lignende Natur.

Jeg skal dernæst omtale Nr. 203 i Betænkningen. Der var foreslaaet et Beløb til Brolægning, Latriner og Gaarde i Nyboder. Jeg maa takke Udvalget, fordi det har givet en Bevilling til at faa Latrinerne i Stand, de trænge overordentlig